

Сафет Бурина

ГЛАСОВИ ВЈЕТРА

Откривам тајну
 разарања дана —
видим колајну
 боја
 сања
И тепих са ткачем
 младости
и огртачем
мисли невидљива разбоја.

Откривам тебе
 у сјећању
 топлом.
Зову ме гласови струјања вјетра,
чујем сваког тренутка
како негдје
 дубином невиђена кутка
 грањем замрзлим
 лимуна и смокви
 куцају крилом зрења.

Осјећам да тамом
понекад
 свјетло зазебе
 и облачно колеба
 цвијет грча
 немирна
 у сунчаној локви
 нагорјела неба.
А крај мене протрча
 ријека многовирна.